Jamsai

ทดลองอ่าน

a piece of the moon

Jamsai

ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

ทดลองอ่าน
ทดลองอ่าน
ทดลองอ่าน

a piece of the moon

a piece of the moon

Ha-Hyun เขียน Hyunmeen แปล

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2198-9

a piece of the moon
By Ha-Hyun
Copyright © 2017 Ha-Hyun
All rights reserved
Thai language copyright © 2018 JAMSAI PUBLISHING CO.,LTD
Thai language edition arranged with billybutton
through Eric Yang Agency Inc.

จัดพิมพ์โดย Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด
285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801
อีเมล editor@jamsai.com
เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย
บริษัท อมรินทร์ บุ๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จงถนอม
ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130
โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3
เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 299 บาท

: บันทึกเพื่อสิ่งต่างๆ
ที่ไม่สมบูรณ์แบบ
แต่สำคัญ

a piece of the moon

ความไม่สมบูรณ์แบบสำหรับแต่ละคนคงมีความหมายไม่เหมือนกัน แต่กับ 'Ha-Hyun' เธอชอบในความไม่สมบูรณ์แบบนั้น และมองว่ามันเป็นเหมือนกับชีวิตซึ่งไม่มีใครที่จะสมบูรณ์แบบได้ตลอด ความไม่สมบูรณ์แบบไม่ใช่สิ่งที่ไม่ดี หากเราลองมองในอีกมุมนึงเราก็จะมองเห็นความสวยงามของมัน เหมือนกับ 'a piece of the moon' ที่ท่านกำลังถืออยู่ในมือขณะนี้

Ha-Hyun ได้บอกเล่าเรื่องราวและมุมมองที่มีต่อความไม่สมบูรณ์แบบซึ่งเปรียบเหมือนพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวออกมาได้อย่างน่าทึ่งและมีความหมายลึกซึ้งแบบที่ปฏิเสธไม่ได้ สำนักพิมพ์เชื่อว่าทุกท่านที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้คงจะได้ค้นพบความสวยงามของความไม่สมบูรณ์แบบและชื่นชอบมันไม่มากก็น้อย

ด้วยไมตรีจิต

สำนักพิมพ์แจ่มใส

จดหมายถึงฉันและคุณ
ผู้ที่เป็นเหมือนพระจันทร์ครึ่งเสี้ยว

หลังจากที่พระจันทร์เปลี่ยนรูปร่างอยู่หลายครั้ง เวลาก็จะผ่านไปหนึ่งเดือน และหลังจากที่เราเองก็เปลี่ยนไปอยู่หลายครั้ง ช่วงเวลาหนึ่งก็จะผ่านไป โลกกำลังบังคับให้เราทุกคนอยู่ในวันพระจันทร์เต็มดวง เพื่อที่จะยิ่งใหญ่และเปล่งแสงสว่างได้มากยิ่งขึ้น วันเวลาได้หมุนไปสู่วันพระจันทร์เต็มดวงซึ่งเป็นพระจันทร์ในอุดมคติ แต่ในขณะเดียวกัน ก็เป็นรูปทรงในแบบที่มันควรจะเป็น

แต่น่าแปลก ที่ฉันกลับสนใจพระจันทร์เสี้ยวที่กำลังเปลี่ยนรูปร่างมากกว่า ไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไร แต่กลับรู้สึกว่าสิ่งที่สมบูรณ์แบบไปเสียทุกอย่างมันช่างเป็นสิ่งที่ไกลตัว ดังนั้นการที่ฉันให้ความรักกับสิ่งที่ไม่สมบูรณ์แบบ อาจจะมาจากเหตุผลนั้นก็เป็นได้

ฉันอยากจะเขียนบทความที่เป็นเหมือนกับพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวนี้ ซึ่งเป็นบทความที่ไม่ได้สมบูรณ์แบบเหมือนพระจันทร์เต็มดวง แต่ถ้า

คุณอ่านมันด้วยใจ เราต่างก็จะสามารถช่วยกันเติมเต็มสิ่งที่ขาดหายไปของกันและกันได้ และอาจจะเปล่งแสงสว่างได้มากยิ่งกว่าพระจันทร์เต็มดวงเสียอีก ในช่วงเวลาที่ไม่สมบูรณ์แบบ ฉันได้รวบรวมเอาบรรดาความคิดในขณะที่กำลังเฝ้ามองพระจันทร์ที่ลอยขึ้นและเคลื่อนต่ำลงอยู่ทุกวัน และกลั่นกรองออกมาเป็น «a piece of the moon» เล่มนี้

ฉันอยากบอกกับพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวทุกดวงบนโลกใบนี้ว่า เราที่เป็นดั่งพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวล้วนมีความงดงามในตัวเองอยู่แล้ว อย่าพยายามที่จะเป็นพระจันทร์เต็มดวงมากเกินไปเลย เพราะพระจันทร์เต็มดวงนั้น ปรากฏขึ้นมาและหายไปภายในช่วงเวลาสั้นๆ เพียงแค่เดือนละหนึ่งครั้งเท่านั้น

สุดท้ายแล้ว เราทุกคนต่างก็อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่สมบูรณ์

1

ความเฉยชา
ที่พอดี

เม่น

ความผิดหวังที่ได้รับจากคนอื่นนั้นลดน้อยลง เพราะทุกครั้งที่ได้รับบาดแผลทั้งเล็กและใหญ่จากความสัมพันธ์ใดๆ ฉันก็ได้สร้างหนามอันแหลมคมขึ้นมาทีละอัน ด้วยข้ออ้างว่าต้องปกป้องตัวเอง เพราะไม่อยากให้หัวใจต้องเจ็บปวดอีก วันหนึ่ง ในตอนที่ไม่อยากจะคาดหวังอะไรในความสัมพันธ์อีกแล้ว จู่ๆ ก็สัมผัสได้ถึงความหนาวเย็น เพราะฉันที่อยู่ในกระจก คือเม่นที่แผ่ขนออกมาอย่างเต็มที่ จึงกอดใครไม่ได้เลย

ช่วงเวลา
ที่ปล่อยให้หัวใจ
ได้หลับใหล

บางครั้งก็มีความคิดที่ว่า ถ้าคนเราจำศีลหน้าหนาวได้บ้างก็คงจะดี ถ้าหัวใจที่เหน็ดเหนื่อยจากการใช้ชีวิตมาในหลายฤดูไม่มีอะไรให้ต้องคิด และนอนอยู่นิ่งๆ ได้นานๆ ปล่อยวางทุกสิ่งทุกอย่างได้ ทั้งความสุขและความทุกข์ การคาดหวังและการผิดหวัง ความรักและความเกลียดชัง ก็คงจะสามารถต้อนรับฤดูใบไม้ผลิได้ด้วยหัวใจที่แข็งแรงขึ้นอีกหน่อย คงจะเฉยชากับบาดแผลในฤดูกาลถัดไปได้มากกว่าในตอนนี้ สำหรับคนเรานั้นจึงจำเป็นจะต้องมีช่วงเวลาที่ปล่อยให้หัวใจได้หลับใหลบ้าง

ความกังวล
ในวัยหนุ่มสาว
มากพอๆ กับ
ความเป็นไปได้
ที่ไม่มีที่สิ้นสุด

ช่วงนี้ฉันต้องไปโรงพยาบาลทุกๆ สองสัปดาห์เพื่อรักษาอาการกลัวที่แคบ ตอนที่กรอกแบบสอบถามก่อนการรักษานั้น ผลออกมาสูงกว่าค่าเฉลี่ย ฉันจึงเข้ารับการปรึกษากับคุณหมอ และคุณหมอก็ได้ถามว่า ในตอนนี้เรื่องที่กังวลที่สุดคืออะไร? ฉันจึงตอบไปว่า เรื่องที่กังวลมากที่สุดในตอนนี้คืออนาคตที่ไม่แน่นอน แต่แล้วฉันก็ได้รับคำตอบที่คาดไม่ถึงกลับมา ว่าคุณหมอรู้สึกอิจฉาในความกังวลของฉัน

นั่นก็คือเนื้อหาของการเข้ารับการปรึกษาในวันนั้น การที่จะต้องก้าวข้ามระหว่างการมีวุฒิภาวะและการไร้วุฒิภาวะ เรื่องหลักและเรื่องรอง ความดีและความชั่ว ความรักและความเกลียดชัง ทำให้ฉันรู้สึกกังวลอยู่บ่อยครั้ง ดังนั้น วัยหนุ่มสาวที่ต้องเดินบนเส้นกั้นนี้นับครั้งไม่ถ้วน จึงรู้สึกอ่อนไหวกว่าช่วงเวลาอื่นๆ เป็นอย่างมาก แต่ความรู้สึกอ่อนไหว

นั้นเกิดขึ้นบนความเป็นไปได้ที่ไม่มีที่สิ้นสุด พื้นอีกฟากที่ก้าวลงไปตอนช่วงเวลาวัยรุ่นนั้น คือ ความเป็นไปได้ ซึ่งเป็นอีกประเภทหนึ่งของสิ่งที่คนที่ประสบความสำเร็จมี

ช่วงวัยรุ่นของเรา มีเส้นกั้นระหว่างการที่อะไรๆ ก็เป็นไปได้ และเป็นไปไม่ได้ การที่หลายคนพูดไว้ว่าช่วงเวลาวัยรุ่นนั้นสวยงาม อาจจะเพราะความเป็นไปได้นั้นก็เป็นได้ วันนั้น พอออกมาจากห้องปรึกษา ฉันก็เลือกที่จะคิดเสียว่าความกังวลใจคือสิทธิพิเศษที่ฉันได้รับเพื่อที่จะสามารถสนุกกับมันได้ในช่วงเวลาหนึ่งของชีวิตเท่านั้น ฉันรู้ดีว่าสักวันหนึ่ง วันที่ฉันรู้สึกอิจฉาในความกังวลใจนี้ของตัวเองจะมาถึง ดังนั้นฉันจึงตัดสินใจว่าจะสนุกกับความไม่มั่นคงนี้ด้วยใจที่ผ่อนคลาย และวันนี้ฉันก็เดินอยู่บนเส้นกั้นนี้ด้วยความคิดที่ว่าไม่ว่าอะไรก็สามารถเกิดขึ้นได้ภายใต้ชื่อที่เรียกว่าวัยรุ่น

เกาะ

บางครั้งก็มีวันที่รู้สึกว่า นอกจากฉันแล้วโลกทั้งใบกำลังดำเนินไปอย่างวุ่นวาย ถ้าถามว่าทำไม ตอนเราเด็กก็เป็นแบบนั้นไม่ใช่เหรอ จำได้ไหม ว่าถ้าพรวดพราดเข้าไปหาแม่ที่กำลังหัวเราะเสียงดังเหมือนมีอะไรสนุกมากในขณะที่กำลังคุยกับบรรดาป้าแถวบ้าน แม่ก็จะบอกว่า 'ลูก ไปโน่นเลย ไม่ใช่เรื่องที่จะต้องรู้หรอก' แล้วก็ไล่ให้ไปที่อื่น แต่ตอนนี้ฉันไม่ใช่เด็กอีกต่อไปแล้ว เรื่องที่ไม่จำเป็นต้องรู้ก็ไม่ค่อยจะมีแล้ว แต่บางครั้งความรู้สึกในตอนนั้นก็ย้อนกลับมาอีกครั้ง

ในตอนที่เผชิญกับวันที่เหนื่อยล้าเป็นพิเศษ แล้วอยากได้ยินเสียงของใครสักคน แต่เบอร์โทรศัพท์ที่กดไปดันสายไม่ว่าง ตอนที่มื้อเย็นของวันเสาร์อาทิตย์ช่างเงียบเหงา ตอนที่ไม่มีใครกินข้าวสักมื้อด้วย ทั้งเธอคนนั้น คนโน้น ทำไมถึงยุ่งกันขนาดนั้นนะ วันของฉันมันดำเนินไปอย่าง

น่าเบื่อแบบนี้ ฉันลอยตัวอยู่ในทะเลแห่งชีวิตประจำวัน แต่ทุกคนกลับกลาย
เป็นนกแล้วบินออกไปยังที่แสนไกล ที่ที่ฉันไม่สามารถแตะต้องได้

หา

การพูดออกไปว่าเจ็บปวดหรือเหนื่อย มักเป็นสิ่งที่ยากเสมอ ตอนนี้ฉันต้องการความใส่ใจที่อบอุ่น ไม่รู้ว่าทำไมถึงรู้สึกอายที่จะต้องพูดแบบนั้น บางครั้งตอนที่เจอคนที่กล้าเรียกร้องความสนใจได้อย่างเปิดเผย ฉันก็รู้สึกอิจฉาโดยไม่รู้ตัว สำหรับฉันมันเป็นเรื่องยากขนาดนี้ แต่กับคนอื่นกลับเป็นแค่เรื่องเล็กน้อยเท่านั้น ถึงอย่างไรลึกๆ แล้วฉันก็ยังอยากให้มีใครสักคนมาเข้าใจ ว่าตอนนี้เธอลำบากสินะ แล้วยื่นมือเข้ามาช่วย และหวังว่าก่อนที่จะหาฉันที่ซ่อนอยู่ลึกๆ เจอ เกมซ่อนหานี้จะไม่จบลงเสียก่อน

ฉันเล่นซ่อนหาเก่ง ฉันมักจะเป็นคนที่คนอื่นหาไม่เจอและอยู่จนถึงวินาทีสุดท้ายเสมอ บางครั้งก็ต้องเลิกเล่นไปเพราะตามหาฉันที่ซ่อนอยู่ลึกเกินไปไม่เจอ ฉันอยากจะพูดมันออกไป ว่าอย่ากลับบ้านไปก่อนที่จะหา

ฉันเจอนะ ถึงจะซ่อนแบบไม่ให้เห็นผมสักเส้นในที่ที่ไม่มีใครหาเจอ แต่ฉันก็ยังอยากถูกหาจนเจออยู่ดี

ความหนัก ของการมี พรรคพวก

บรรดาเด็กวัยเรียน มักจะใช้ชีวิตในโรงเรียนด้วยการสร้างกลุ่มที่มีสมาชิกอย่างน้อยประมาณสามคน หรืออย่างมากก็เจ็ดคน เพราะไม่ต้องการจะเป็น 'คนประหลาด' ฉันจึงต้องเข้าไปอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ตอนนั้นรู้สึกว่าการมีพรรคพวกมันสำคัญสำหรับเรา ทุกครั้งที่ถึงเวลาพัก ก็จะรวมกลุ่มกันแล้วส่งเสียงเจี๊ยวจ๊าว นั่งอยู่ที่โต๊ะเรียนแล้วกินข้าวกัน และกลับบ้านพร้อมกันตามกลุ่มของแต่ละคน บ่อยครั้งที่ฉันอยากจะอยู่คนเดียว แต่ก็ไม่มีความกล้ามากพอที่จะโดนทิ้งให้อยู่ลำพังจริงๆ ถ้าต้องอยู่กับพวกเพื่อนที่มีอะไรๆ ที่ไม่ตรงกัน ฉันจะรู้สึกเหมือนกับว่าถูกขังอยู่ที่ไหนสักแห่ง ตอนนี้ภาพของฉันในชุดนักเรียนมันช่างเลือนรางหายไปทุกทีๆ ตอนนี้ฉันไม่พยายามที่จะเข้าไปอยู่ในกลุ่มไหนอีกแล้ว และไม่กลัวที่จะเป็น 'คนประหลาด' เหมือนเมื่อก่อนอีกแล้ว ฉันอยากจะเป็นตัวของตัวเอง อยากจะเป็นพวกเดียวกับตัวเองโดยที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มไหน

ระหว่าง

ระหว่างกลางคืนและตอนเช้า ระหว่างหน้าร้อนและหน้าหนาว ระหว่างความคิดถึงและความเสียดาย บางครั้งก็เห็นได้ชัดว่าคุณชะโงกหน้าออกมาระหว่างช่องว่างนั้น แต่ยังไม่ทันจะได้ทักทาย คุณก็มักจะหายไป สิ่งที่อยู่ตรงช่องว่างนั้นมันไม่เป็นมิตรเอาเสียเลย เหมือนถูกรั้งเอาไว้แต่ก็ไม่ คุณเองก็เหมือนจะถูกพับปิดเอาไว้แต่ก็ไม่ ตอนที่มองข้างหลังของความรักที่มีหางยาวจนไม่เห็นจุดจบ ฉันอยากจะเป็นกิ้งก่าเสียดีกว่า ฉันไม่รู้ว่านิสัยชอบกัดเล็บของตัวเองเกิดขึ้นตั้งแต่เมื่อไร เล็บที่ถูกกัดไม่ได้เป็นระเบียบเหมือนเล็บที่ถูกตัด หัวใจของฉันที่เธอเอาไปก็เช่นกัน

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

http://store.jamsai.com/9786160621989.html